

AU FOST ODATA

FRUMOASELE MELE

POVESTI
DE LA

5 ANI

Cuprins

13

Pinocchio

Poveste italiană după Carlo Collodi, adaptată de Olivier Dupin, ilustrată de Katya Longhi

24

Crocodilii

Cântecel ilustrat de Mylène Rigaudie

27

Ospățul lui Ștrengărel

Povestire de Anne Loyer, ilustrată de Balena Lili

42

A fost odat' un vaporas

Cântecel ilustrat de Alena Tkach

45

Marius, micul mare cavalier

Povestire de Olivier Dupin, ilustrată de Christelle Galloux

52

Sus pe pod în Arignon

Cântecel ilustrat de Balena Lili

55

Petruț, un puișor bleguț

Povestire de Olivier Dupin, ilustrată de Mylène Rigaudie

66

Drăguțul Dagobert

Cântecel ilustrat de Dung Ho

69

Micul mus se face mare!

Povestire de Charlotte Grossetête, ilustrată de Ariane Delrieu

90

Lângă blonda mea

Cântecel ilustrat de Christelle Galloux

93

Hainele cele noi ale împăratului

Poveste de Hans Christian Andersen, adaptată de Anne Lanoë, ilustrată de Dung Ho

Cuprins

104

Doamna Tartină

Cântecel ilustrat de Alena Tkach

107

Motanul încălțat

Poveste de Charles Perrault, adaptată de Anne Lanoë, ilustrată de Christelle Galloux

124

Ion cel Mic dansează

Cântecel ilustrat de Dung Ho

127

Bobul de mazăre al lui Baltazar

Povestire de Olivier Dupin, ilustrată de Alena Tkach

138

Arlechin într-o butică

Cântecel ilustrat de Balena Lili

141

Aladin și lampa fermecată

Basm din O mie și una de nopți, adaptat de Olivier Dupin, ilustrat de Balena Lili

152

La fântâna limpede

Cântecel ilustrat de Dung Ho

155

Aventura lui Oscar

Povestire de Olivier Dupin, ilustrată de Mylène Rigaudie

166

Cadet Rousselle

Cântecel ilustrat de Christelle Galloux

169

Frumoasa din Pădurea Adormită

Basm de Frații Grimm, adaptat de Anne Lanoë, ilustrat de Katya Longhi

Gepetto, bătrânul tâmplar, era obosit. Obosit și trist, pentru că trăise singur toată viața lui și nu avea pe nimeni cu cine să vorbească. Într-o seară, pe când se pregătea de culcare, a vrut să pună pe foc, în sobă, o buturugă mai mare, care să ardă toată noaptea.

— Nu face asta! i-a șoptit o voce subțirică.

Speriat, Gepetto a lăsat jos bușteanul și s-a uitat în jur. Nu era nimeni.

A apucat din nou bucata de lemn și se pregătea să o arunce în sobă, când a auzit din nou vocea subțirică:

— Te rog, nu mă arde!

Lui Gepetto nu-i venea să creadă: o buturugă care vorbește?

Și atunci i-a venit o idee strălucită. Avea să facă din această bucată de lemn o marionetă cum nu s-a mai văzut!

Fără să mai piardă o clipă, s-a dus în atelierul său, și-a luat dalta și a început să sculpteze bucata de lemn. Treptat, marioneta a prins contur. Mai întâi fața, apoi trunchiul, brațele și, la sfârșit, picioarele. Cum a fost gata, păpușa a sărit jos de pe masă.

— Mulțumesc, tâmplarule! a spus veselă.

— Spune-mi Gepetto, te rog, a răspuns bătrânul.

— Și pe mine cum mă cheamă? a întrebat marioneta.

Gepetto a rămas pe gânduri o clipă, apoi a spus:

— Pinocchio! Te vei numi Pinocchio!

Pentru că se făcuse târziu, tâmplarul i-a pregătit patul micuței marionete:

— Hai la culcare, Pinocchio! Să nu care cumva să ieși singur din atelier! Măine te voi duce la școală.

Și Gepetto s-a dus la culcare.

In vremuri tare îndepărtate, un morar care simțea că i se apropie sfârșitul i-a chemat la el pe cei trei fii ai săi. Celui mai mare i-a lăsat moștenire o moară, mijlociului, un măgar, iar mezinului, rămas ultimul, doar un motan. Și tocmai când acesta din urmă se uita cu ciudă la frații săi mai mari, care moșteniseră lucruri de pe urma cărora își puteau câștiga traiul, motanul i-a spus:

— Nu te îngrijora, stăpâne! Dacă îmi dai un sac și îl pui pe cizmar să îmi facă niște cizme, vei vedea că nu sunt deloc atât de nefolositor pe cât crezi!

Tânărul stăpân, care nu avea nimic de pierdut și care știa cât de bine se descurca motanul să prindă șoareci și șobolani, l-a ascultat și i-a adus de îndată ce îi ceruse. Motanul a încălțat cizmele cu gesturi grațioase, și-a aruncat sacul în spate și a pornit pe câmp. Fiind iute de picior și foarte îndemânatic, motanul și-a umplut repede sacul cu lucernă și l-a lăsat la vedere, în timp ce el s-a ascuns după un copac. În scurtă vreme, mirosul ierbii a atras un iepure tânăr, care s-a apropiat neștiutor de sac. Motanul, țiști!, dintr-un singur salt l-a prins în capcană pe bietul iepuraș.